

РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ:

Тихо Приховъ—адвокатъ
Д-ръ Д. Новачевъ—медику
Хр. П. Капитановъ—адвокатъ

КУРИЕРЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вестникъ

CURIERUL: ziar independent de informațiuni

„Principesa Elisabeta“ № 9 și 11 Bazargic

Цена 3 лей

Гор
За чужбина

Събирането на данъците

Безспорно е, че на държавата й трѣбват пари и че данъците на всѣка цена трѣбва да се събиратъ.

Колкото и тежки да сѣтъ, еднажъ опредѣлени, бирниците сж длъжни да искатъ, а данъкоплатците да плащатъ. Ако последните не желаятъ да плащатъ, има срѣдства опредѣлени отъ закона, съ които могатъ да бждатъ принудени да платятъ.

Но само толкова. Закона дава достатъчни гаранции и стига да беде изпълненъ добросъвестно за да получи държавата дължимото си.

Но вследствие на непотгтовеността на бирниците, често пѣти се случаватъ нежелателни инциденти, които хвърлятъ въ тревога населението.

Бирникътъ заплашва и се разпорежда съ чуждия имотъ, тъй както и ще, като често пѣти достига до тъпчение на законитѣ и до формално провинение.

Случаитѣ сж многобройни, най-вече въ нашата провинция.

Ще изтъкнемъ само единъ.

На 19 т. м. въ мѣстния Окръженъ Сждъ се разгледа дѣлото на бирника Василе Г. Маринъ, който се обвинява че, безъ да изпълни опредѣленитѣ отъ закона формалности е задигналъ едно стадо отъ овце отъ селото Деведжикой принадлежащо на селянитѣ Ганчо Златевъ, Василь Ивановъ и Василь Филиповъ, и го откарва презъ нѣколко села въ своята резиденция. Вследствие на тая беззаконна постѣпка, дължима изключително на злоупотрѣблението съ дадената му власт, овцетѣ изгубватъ млѣкото си, което причинява голѣми загуби за селянитѣ.

Сждътъ следъ като се убеди въ виновността на бирника Василе Г. Маринъ по силата на 147 на наказателния законъ го осжди на 1 месецъ тъмниченъ затворъ и удовлетвори гражданския искъ на ошетенитѣ селяни.

Това е единъ добъръ приеръ за останалитѣ бирници, които трѣбва на всѣка стѣпка да се съобразяватъ съ постановленията на законитѣ.

Базауртското престѣпление

Вчера упоменахме за ужасното злодеяние извършено надъ хрисимия 50 год. старецъ Станю Желевъ отъ селото Базауртъ.

Защото се скарали нѣколко овчарчета българчета съ други приходили отъ Македония, грабватъ пушкитѣ възрастнитѣ македонци и подъ редъ когото свраили по-къра пердашили до пребиване.

Старецътъ Станю Желевъ, обичанъ отъ цѣлото село, накѣлцали съ брадва. Следъ като извършватъ това варварско престѣпление отеглятъ се подъ една круша съ пушки въ ръце.

Щефа на жандармерийския постъ, пристигналъ на мѣстопрестѣплението, констатиралъ смъртта на нещастния селенинъ. Когато запиталъ въоръженитѣ колонисти—македонци—защо го убили, тѣ му отговорили, че какво имало когато бждемъ убитъ единъ българинъ?

Щефа е арестувалъ убийцитѣ, а само започналъ следствие, като и съобщилъ на компетентнитѣ власти.

Селянитѣ отъ селото Базауртъ, ужасени отъ лесността съ която избиватъ тѣхнитѣ братя избѣгали въ Базарджикъ и въ недоумение се запитватъ, какво да правятъ.

Преговоритѣ Йорга-Авереску

Водятъ се усиленни преговори за фузионирание на Авересканската партия съ тая на г. Йорга. Авересканитѣ твърдятъ, че ще привлечтъ къмъ тоя блокъ и други останки отъ партии. Предъ видъ предстоящата правителствена криза, г-оъ Авереску иска да бжде готовъ съ така

наречената „комбинация за концентриране.

Българския Заемъ

София. Не може да се установи още дали заемъ е отложенъ за кратко време или за другата сесията на ОН. Въ случай че се отложи за друга сесия положението на България сѣ влошава много.

Дора Габе въ Калмакра.

Мѣстната газетка „Кувънтулъ Ностру“ въ последния си брой помѣства следната интересна статийка за видната добруджанска поетеса Дора Габе:

„По случай до скорошнитѣ взаимни посещения помежду Балчикъ—Варна и обратно ни посети и г-жа Дора Габе. Не знаемъ дали Дора Габе е позната на нашенци.

Е една жена принадлежаща на елита, по-про изхождение отъ Калмакра, а днесъ установена въ София—една разпалена родолюбка и многозаслужила писателка.

Посещавала е добруджански събрания. сжщо е и добра ораторка, като съ словото си умѣе да разпалва духоветѣ на недоволницитѣ.

Би могла да не ни посети и не защото не я обичаме, а ва да избѣгне мжчителнитѣ нѣколко часа виждайки отново златна Добруджа“

Въпреки че всѣки ред и дума съ ирония да сж написани, непревеждаме горната статия за да покажемъ, че г-жа Дора Габе е почитана и уважавана отъ всички—даже и отъ тези, около мѣстната газетка „Кувънтулъ Ностру“.

Днешниятъ Балчикъ

Товага нали бѣхме подъ турцитѣ—макаръ че бѣхме държава, признаха ни върху тая карта като народъ.

Какъ се оживи аудиторията, когато разбра, че до нея ще се говори български, че това не сж само статистически думи. А когато попитахъ дали искатъ да повтаря сказката и да оная, които не сж знаели не сж дошли, залата за мнута стана празнична.

Поискаха и румънитѣ да имъ се каже нѣщо за България и българската литература—взе се решение за

още една сказка на френски. Бѣше вече тъмно. Питайхъ за лицата, които се разхождатъ на групи, отъ каква народностъ сж.

—Българкитѣ се прибиратъ рано, а това сж наши гости! лѣтуватъ тукъ—рече съседътъ ми, когато вечеряхме на двора на ресторана.

Луната щѣше да изгрѣе късно и защото нощта бѣше много тъмна и морето съвсемъ черно, звездитѣ бѣха тъй ярки, че млѣчния пѣтъ наистина приличаше на разлѣно млѣко.

Тръгнахме по широкия

пѣтъ къмъ лозята. Фантастични хълмове отъ двѣтѣ ни страни—гърбоветѣ имъ като на заспали морски чудовища, издигнали се, изгърбили, наръзали небето. Една тополя се изправила тъй високо, задминала линията на хълмоветѣ, черна и замръзнала на мѣстото си, страшна съ млѣчанието си, забила връхъ въ небето! Казватъ, че е 55 метра висока. Надъ нея е вечерницата. На какво приличаше тя? Ядката и като голѣта звезда, отъ нея излизатъ стрели като короната на сребърно тропическо цвѣте... Гледашъ и чувствувашъ, че надъ тоя мъртавъ градъ живи сж само

звездитѣ и тия черни заспали хълмове, отъ които порано идѣха пѣсни и възгласи, а сега—едно млѣчание вѣчно и непоколебимо...

Докато въ Варна и „Св. Константинъ“ морето е винаги неспокойно, дори и когато е най-тихо, балчикското море е или съвсемъ бурно, или е огледално.

Когато слѣзохъ отъ пристанището въ лодката, стори ми се, че ще стѣпя на стѣкло, че мога да трѣгна по водата като по сухо. А когато лодката се плѣзна и старото пристанище почна да се отдалечава, безъ да се поклати, безъ да се залолѣе, затворихъ очи, за

да ти отворя предъ бѣлитѣ хълмове съ израстналия, нависналия въ тѣхъ градъ. Толкова години се минаха и нищо не е промѣнено въ него—сжщия Балчикъ—скашъ нѣма това кошмарно минало до тоя мигъ—сѣнь е било, нищо повече...

Но ето, отъ лѣво се подаватъ малки, съвсемъ особени къщици, една отъ друга по-различни и по-чудни съ разни чардаци, веранди, колони. Това сж вилитѣ на богати румънци и разкошната вила на тѣхния скулпторъ Шоркъ, която прилича съ своитѣ сводове и колони на изкопанъ древенъ храмъ.

(следва на 2-ра стр.

Добруджанецът и политическите събития.

К а т о избирател, предъ всички досегашни произведени избори отъ коя да е партия, добруджанецът не представляваше нищо друго, освенъ безгласенъ човѣкъ, който диктитуванъ и принуденъ отъ задъ, гласуваше за оная партия, въ която той нѣмаше капка довѣрие. Така, че нарѣдко сж добруджанци, които да сж гласували презъ нѣкои изборъ присърце.

Правителствата Братияну и Авереску и пакъ Авереску и Братияну допринесаха толкова партизанско до вѣрие на добруджанеца, щото той опиталъ вече цѣлото имъ политическа „дейностъ“ на собственъ грѣбъ, безмълвно се помира съ своето положение, и гласува тѣй както му кажатъ или кждето му посочатъ. Така, добруджанецътъ се обърна на „безволева“ гласуваща машина за тази или онази партия, която преди изборитѣ още съ съдействието на полицейскитѣ и жандармерийски власти предварително ги спечелваше на своя страна.

При всичко това, макаръ и убеденъ, че гласува или не, е съвсемъ безполѣзно какъвто и ходъ да зематъ изборитѣ, добруджанецътъ съ привидната си наивностъ пакъ следи политическитѣ събития въ страната. Той срича надъ всѣки вестникъ за политическото положение, следи внимателно заема, стабилизацията, разискванията

въ камарата и сената. Той отблизко се интересува отъ смѣната на кабинетъта, отъ противоправителствената кампания водена отъ националъ-цараниститѣ и пр. пр. И до като, преди време той беше убеденъ, че ако националъ-царанисти поематъ властта, ще се облекчи положението, му още повече, че ще му се възвѣрнатъ изгетитѣ земи (най-болното негово мѣсто), днесъ къмъ всичкото това се отнася съ явно пренебрежение.

Въ това отношение неговото сѣмнение е основателно. До сегашнитѣ парти, за да го спечелятъ на страната си, служеха съ редъ смѣшни обещания. Даже и сѣнкъта на тия обещания не се изпълниха.

Днесъ добруджанецътъ, повече сампатизира къмъ Нац. цѣр. партия като мисли, че тая партия като земледѣлска ако не имъ повърне земитѣ, то поне ще премахне многото неприятности около тѣхъ.

Но и на това т о й скоро ще обърне грѣбъ, тѣй като неговото положение може да се подобри съвсемъ по други начини, вѣнъ отъ тия досегашни, за което наскоро ние ще разтуваме.

П. К-ски

Чете вестникъ
„КУРИЕРЪ“

Но онова, което изведнажъ прикова вниманието ми, бѣше двореца на кралица Мария. Вие не го виждате, постепенно го откривате. Той се е срастналъ съ брѣга, съ камѣнацитѣ, скалитѣ, съ бѣлия глинечъ брѣгъ, съ дветѣ грамадни воденични колела, съ малката джамийка и минарето ѣ, съ водата на воденицата, която се спуска на нѣколко водопада и се разлива на широки улеи, басейни, езерца, която се скрива, за да изблукне отъ гърлото на нѣкои шупливъ камѣкъ неочаквано надъ главата ви, когато седите върху каменната пейка предъ кръгла каменна маса, отъ срѣдата на която и израстналъ кичуръ трева. Вие се губите въ лабиринта на ск-

рити кѣтчета съ каменни стѣлби колони, старинни надгробни кръстове, голѣми римски глинени купове, вази грубо дѣлани отъ камѣкъ, съ прости селски цѣвта въ тѣхъ и съ всичко рѣзано отъ шупливия камѣкъ на балчишкия брѣгъ, незагладено, оставено, за да се слѣе съ брѣга и съ цѣлия характеръ на града въ едно органическо цѣло. Може да се напише приказка за тоя дворецъ. Той не е дѣло само на царска възможностъ и голѣми суми, а на голѣмъ вкусъ. Толкова е просто всичко, че беднитѣ рибари и турцитѣ се чудятъ и малятъ, какъ може кралица да живѣе срѣдъ тия камѣнаци и тия неизмазани кѣщи, варосани вѣтре, съ оковани

Дневни кѣброски

Управия.

„Едно време, презъ блаженитѣ времена на великата Отоманска империя, когато султанитѣ не сж знаели до кжде се простирайтъ границитѣ на държавата имъ, а пашитѣ и агитѣ коветѣ законни както намирали добре, но крайно спрераведливи, въ него време — разправяйтъ сѣйаритѣ — пашовитѣ хора залови десетина харамии, шѣкмо когащо обирали сарая на пашата.

Заловени и вързани докарали ги предъ пашата. Единиятъ отъ харамииитѣ пристѣпилъ къмъ него, поклонилъ се до земята и започналъ:

—Афъ—едерсинъ, паша ефенди.....

Но пашата изведнажъ го прекъсналъ и втренилъ очи въ него.

—Юсуфъ! Ти ли си?...
—Азъ съмъ, паша ефенди—отговорилъ харамията и докато пашата прокарвалъ безпирно рѣжа по брадата си отъ очудване, харамията продължилъ:

—Ти знаешъ, паша ефенди, че вѣска година въ туй време нося ти по единъ подарѣкъ. За тѣзи подарѣци ти не си ме зайтивалъ никога отъ гдето ги земамъ. А знаешъ, че азъ съмъ харамия-баши. И тази година, да не бѣда засраменъ предъ тебъ, решихъ да ти поднеса единъ подарѣкъ. Моитѣ другари посочиха този богатъ сарай, безъ да знаятъ чий е, а азъ, за да бѣда точенъ въ обещанията си, бастисахъ..... Ехъ! Янлижъ олду, паша ефенди.....

—Хеле—а-а-а—проду-далъ пашата бащински и зайводалъ:

—Било що било, янлижъ олмушъ..... Отъ сега напѣтѣкъ отварай си очитѣ и внимавай какво вършишъ..... Въ мойта каза такива работи не бива да се вършатъ. Внимавай! Хайде сега, иди си, но подарѣка не забравяй.....

Единъ отъ подчиненитѣ на пашата, присѣднуващъ на горната сцена, ка-то разбралъ и видѣлъ доб-

рината му кръстосалъ крака и задимялъ недоизпущено-то наргиле на пашата. Но още не дръпналъ първата глѣтка, доложили го на пашата. (И тогава е имало предатели). Пашата веднага зайводалъ да го обвържатъ въ пранги и му дадатъ заслуженото подъ редъ съ 25 брънговци. А кога-то заявили на пашата, че осждениятъ, преди да го биятъ искалъ да каже само една дума на пашата, той ядосанъ, още повече отъ дорзостѣта на своя ратай, заповѣдалъ да се удвои наказанието*.

Има си хасъ, читателитѣ да сравнятъ тая управия, съ недавнашната случка отъ с. Дурбалий—съ заловенитѣ..... и освободени цигани крадци.

П. К-ски

РАЗНИ

—Г-нъ Ал. Вайда Воеводъ отъ извѣстно време пребивавалъ въ Бисѣрица, кждещо предвидъ изборната кампания, лично воделъ работитѣ.

—Отъ нѣколко дена въ столицата усилено се е говорило, какво че министѣрѣтъ на жилищата и съобщенията билъ далъ оставката си.

Този слухъ се опровергава официално.

—Полскиятъ вестникъ „Илустровани Курьеръ Коцмени“ отъ Краковъ, публикува силно изобличителна статия, противъ режима на какъвто били подложени полскитѣ малцинства отъ Ромѣния и сѣщевременно иска интервенцията на пълномощния полски министѣръ, предъ ромѣнското правитѣлство.

—Вчера въ 5 ч.

следъ обедъ се е съялъ съвета на министѣритѣ подъ предѣлството на г-нъ Шила Братияну.

—Г-нъ Венизавчера е ималъ жишелна срѣща съ лиянския и югославски министри.

—Отъ София щаватъ, че съветъ министѣритѣ, съст се вчера, решилъ знаването на А за кралство.

—Английската циална статистика белязва, че на 10 ноември н. г. безреницитѣ въ великотаня достигнали 1,300,000 души, съ души по малко отъ налата седмица, души повече отъ та година сѣщотомъ.

—Новиятъ герски цепенлъ оченаправилъ първия който излъзалъ сливъ.

—Съобщаватъ Ашина, че въ Сол околността врагъ чума.

—Съобщаватъ Цариградъ, че вчер Смирна и околност е станало ново тресение, което нило много загуби.

—Парижскитѣ невникъ „Льо Мон съобщава, че Рав билъ заточенъ въ ханъ, а Троцки въ ския туркестанск. клм. далечъ отъ е желѣзопѣтна

Забележителни

М. Митран

Имамъ честь да ша на почитаема ентела, че примъ жболекарския сн нетъ отъ ул. Елисабета на ул. Басарабѣ, жгълъ „Кроникарулъ Уре въ кжшата на Г-нъ Бенароя до землед консилератъ.

Приемни часови ки день отъ 8-12 и об. отъ 2—6 ч.

Не е ли признакъ то жизненостъ и свежестъ е ли дълженъ свѣтъ такъвъ народъ, който своя новъ животъ?

въ желѣзо врати и прозорчета, съ стари сандѣци, икони и кръстове и стари черги и килими.....

На плажа е румѣнската интелигенция. Повечето сж художници и художнички, оценили красотата на това малко кѣтче и дошле отъ всички краища на Румѣния. Имаше и кореспонденти, писатели, професори, учители и др. Не видѣхъ на тоя плажъ ни единъ българинъ. Бѣхъ чула отъ по-рано, че нашитѣ строго сѣ дѣлятъ, не дружатъ и не се поддаватъ.

Отъ плажа съ нѣколко лодки дойде аудиторията въ университета. На тѣхъ трѣбваше да говоря за нашитѣ неосжществени национални идеали, разпилѣни по бойнитѣ полета, когато Бъл-

гария остана само съ глава и трупъ.....

И когато четохме пѣсни отъ Ботевъ, Вазовъ, Славейковъ, Яворовъ, Дебеляновъ, Лилиевъ и другитѣ, трѣбваше да имъ кажа за печалната сѣдба на всички наши таланти—оная липса на условия за мирна културна работа. Макаръ отъ 52 години освободена, земята ни никога не е била напълно свободна, за да се отдадемъ и на други идеали, пошироки и хуманни и вѣчната грижа за загубено, непостигнато, вѣчна борба и мисълъ за родината, голѣмитѣ непосилни тяжести лѣгатъ върху младитѣ ни плещи. И въпреки всичко, колко много е направено, макаръ и при тежки условия!

Кризата и национал-
църанистите

Въ вторникъ, въ дома на г. Юлиу Маниу, продължи съвещанието си-водителитъ на нац. цър. партия, събрани за първи път след лѣтната ваканция.

Въ това съвещание, освенъ председателя на партията сж участвували г. г. Ионъ Михалаке, К. Стере, Виржилъ Маджару, Михай Поповичъ и. Лугошану и др.

Разисквали сж върху настоящето политическо положение и много други въпроси, които нац. църанистката партия смѣта необходими за разрешение.

Официалния бо-
мункатъ на нац.
църан. партия

Въ сръска съ съвещанието отъ вторникъ, бюрото на Национал-Църанистката партия е издала следния комуникатъ:

Бюрото на Нац. Църанистката партия, подъ председателството на г-нъ Юлиу Маниу и въ присѣствието на г. г. И Михалаке, Гр. Юлианъ, Михай Поповичъ, К. Стере, и Виржилъ Маджару държа едно заседание, въ което изложи положението и констатирайки неуспѣха на правителството—предвиденъ отъ Нац. Църанистката партия—во въпроса за заема и нежеланото положение създадено благодарение

абсолютния режимъ на либералното управление, реши безъ никакво отлагане да се продължи кампанията за разтурянето на настоящето правителство.

По тоя случай, и-майки предъ видъ, че общинскитъ делегати бѣха избрани почти въ всички окръзи, бюрото реши свикването въ Букурещъ на тия делегати както и парламентаритъ на Нац. Цър. партия.

За опрѣделяне деня на събранието и програмата, ще се свика дирекционния комитетъ веднага следъ изборитъ отъ Насаудъ.

Решено е още, че веднага следъ свикването на дирекционния комитетъ, предъ видъ приготовленията за събранието отъ Букурещъ, да се организиратъ конференции отъ които: четири въ старото кралство, две въ Ардялъ и Банатъ и по една въ Басарабия и Буковина.

Заема съ Германия

Следъ свижданията, които е ималъ г. В. Братияну съ ромѣнскитъ делегати, които водѣха преговоритъ по заема въ Берлинъ, минист-председателя се е показалъ доволенъ отъ досегашния вървежъ на преговоритъ.

Понеже всѣко закъснение е пагубно за страната, то, днесъ заминаватъ за Берлинъ г. г. Оромолу, Лапедату и Ефт. Антонеску съ цѣлъ да

п дновятъ прекъснатитъ преговори по заема.

Либералитъ противъ г.
Стелианъ Попеску.

Още преди завршването на г. Братияну въ кралството, много отъ водителитъ на либералскитъ организации с е бѣха обявили противъ г. Ст. Попеску, мин. на правосъдието и чакаха съ нетърпение да си каже думата г. Братияну. Тѣй като последниятъ заяви, че сега е неумѣстно да се отстрани мин. на правосъдието, то незадоволенитъ сж решили да направятъ една нова постѣпка предъ г-нъ Братияну и въ случай че г. Ст. Попеску не бѣде изключенъ отъ либералната партия, то тѣ ще си подадѣтъ оставката.

—Парижъ 20 — Министерския съветъ е установилъ следнитъ условия за опразвянето на Рейнската областъ: 1) Опрязването на Рейнската областъ не ще стане освенъ ако Германия даде достатѣчни гаранции, че ще изплати задълженията отъ войната. 2) Опрязването ще стане по единъ отъ порано определенъ планъ, а начина ще бѣде определенъ отъ една комисия съставена отъ делегатитъ на 5-тѣхъ велики сили. 3) Франция не ще приеме никаква инициатива за опразвянето, а ще чака конкретнитъ предложения отъ страна на Германия

ТЕЛЕГРАМА!

До почит. г. градски и селски бакали. Приготвилъ съмъ и т. г. хубаво качество тетрадки и продавамъ

— 115 левъ стотѣхъ —

Искайте цѣни на всичко друго което ви интересува: хартии, моливи, калени за плочи, мастила, плочи и др. ще намѣрите въ цѣната голѣма разлика отъ другаде.

Отъ посетителитъ никой не се задѣлжаа на цокупки, всѣки е свободенъ да прегледа всичко.

Отъ книжарницата на

Рафаилъ Стефановъ

Базарджикъ (до изгорѣлия трибуналъ)

КЕЛЕШИРЪ! ДОБРУДЖАНЦИ КЕЛЕШИРЪ!

ПРОДАВАМЪ 2 дюкяна, солидни съ тераса, и депозитъ изложени къмъ изтокъ, удобни за работилници, кръчма и пр. находящи на Баиръ Баши—Балчикъ.

ПРОДАВАМЪ на главната улица въ града, 4 дюкяна съ изби, солидна конструкция, годни за всичко. **ПРОДАВАМЪ** ГИ И ПО ОТДѢЛНО.

ПРОДАВАМЪ къща, заловена до горнитъ дюкени, двуетажна съ всички удобства; 4 стаи, 2 салона, широка изба, отдѣлна кухня, кладенецъ съ помпа, двуетаженъ оборъ, съ мѣсто за каруци.

ПРОДАВАМЪ колониялния си магазинъ по фактура. Разработенъ.

Условия и споразумение при собственика

Стойчо Я. Варѣмовъ

ул. Марчя чель Батрънъ №154 Балчикъ.

Ефтино! Много Ефтино!

Въ магазина на **ЕНЮ ИОРДАНОВЪ** улица Pr. Ferdinand № 71 и клоната отъ магазина на улица Principele Ferdinand № 139 срещу хана на Димо Начевъ.

Доставихъ ГОЛѢМЪ АСОРТИМЕНТЪ на всѣкакви ВИДОВЕ **Мануфактурни стокъ**, за настоящия ЕСЕНЕНЪ и ЗИМЕНЪ СЕЗОНИ.

Голѣмъ изборъ на **ДАМСКИ ПЛЮШЕНИ ДЖЕВЕТИ** и други.

На всичко цени извънредно НАМАЛЕНИ.

Посетете магазинитъ ни за да се увѣрите.

Съ почитание

ЕНЮ ИОРДАНОВЪ

Bazargic

шене:

— Нарцисъ. Студенина. Ти си безъ сърце! Много скоро таблата на Люцкана се изпразва. Мнозина се сърдятъ и високо се обясняватъ съ него, че ги е забравилъ.

— Люцканъ!—обажда се презрително г-нъ моподобния басъ. Люцканъ гори въ червени пламъци. По-е-ма!

Това е Вартоломей Вардѣвъ, секретаръ на архирейското намѣстничество и първи басъ въ черковния хоръ. Той сжщо не е получилъ цвѣтя и започва да си отмишчава.

Цвѣтята на Люцкана, още повече неговитъ наричания, бѣха влѣли последната и най силна струя въ веселието на „Зала Съединение“. Много мишенца съ ракия и много бира бѣха се извъртали докато се коментираха емблематичнитъ значения на цвѣтята. Но тукашниятъ човѣкъ—никога не губи чувството на мѣрка. Наближаваше десетъ часа; значи време бѣше за въ къщи. Единъ следъ други всички ставатъ да си ходятъ, толкозъ повече, че Кръстанъ касацинтъ, вече съвсемъ пиянъ, бѣше станалъ и се готвѣше да дига масата съ зѣби, докато жена му, още съ червени флоксъ въ коситъ си, мѣчеше се да го върази и сърдито го ругаеше. На друга маса пѣкъ Рачо Самсартъ бѣше почналъ съкрушителна филипика противъ всичко и всички.

— Люцканъ не си отиваше веднага и това бе-

Салонътъ грѣмѣа отъ викове и шумъ. Викики викатъ Люцкана, чукатъ по маситъ, махатъ съ рѣцъ.

— Тука! Люцкане, тука! — реве отново грѣмоподобния басъ. Люцканъ се спира и не знае, къде по-рано да отиде. Нѣкои ставатъ, оградятъ го и почти на сила го повеждатъ къмъ маситъ си, други се мѣчатъ да го върнатъ и не до тамъ деликатно го дърпатъ за пешовѣтъ на редингота му.

Люцканъ не се сърди. Напротивъ, такова голѣмо внимание къмъ него извънредно го лѣскае. И безъ да е турилъ капка вино въ устата си, всичкиятъ дѣя шумъ, веселие и смѣхъ изведнажъ го опияняватъ. Той е поетъ и вдъхновението му иде изведнажъ: никога той не е тѣй изобретателенъ, тѣй забавенъ, никога не прилага тѣй сполучливо своята прочута наука за цвѣтята, както сега.

Купуватъ цвѣтя отъ всички маси. Купуватъ ги не толкозъ за самитъ тѣхъ, колкото да се посмѣятъ отъ сърце на нечаканитъ и весели фрази, съ които Люцканъ подава всѣки стрѣкъ и които напомнятъ пророческитъ наричания, когато се вадятъ прѣстени.

—Роза!—говори Люцканъ—бѣла! Любовъ която въдиша!

Или пѣкъ:

— Меникше, жѣлта меникше! Раздѣла. Защо

ПРОДАВАМЪ

Двуетажни дюкяни на ПИАЦА ПЪЧЕЙ (Ша-драфана) № 27 и 30 —

На улица ИЛЯНА № 10. И една едноетажна къща на улица РЕЖЕЛЕ КАРОЛЪ № 81 съ 300 кв. м. дворъ.

Справка
СТ. АБАДЖИЕВЪ

ПРОДАВА СЕ

КЪЩА, въ центъра на града, съ 3 стаи, салонъ, изба, удобна за живѣене, дворъ 2000 кв. м. и шопронъ.

Условия износни.

СПОРАЗУМЕНИЕ
въ Редакцията.

АМЕРИКАНСКИ ТРАКТОРИ

Hart-Parr отъ 24 и 36 H.P.

отъ най прочутитъ световни фабрики: редовни СЕЯЛКИ Мелихаръ съ и безъ сачови, ТРИОРИ Хайдъ и Маро, ПЛУГОВЕ Рудсакъ, ротативи, мисирогрошачки, мотори, инсталации за мелници и пр.

ЦЕНИ най износни и при ГОЛЪМИ УЛЕСНЕНИЯ ПРИ ИЗПЛАЩАНЕТО.

Земледѣлци, преди да си купите тракторъ или каквато и да е землед. машина, прегледайте и се увѣрете въ солидарността на нашитъ.

КАСА ДЕ КРЕДИТЪ А АГРИКУЛТОРИЛОРЪ—БАЗАРДЖИКЪ.

Читателитъ на „Куриеръ“

Поправка на улицитъ

Когато прочетохъ извѣщенията на г-нъ кмета направени предъ ст. в-къ „Viitorul“, ако не бѣхъ отъ тукъ, щѣхъ да помисля, че работитъ на Добричката община вървятъ по медъ и масло. Но какво е въ действителностъ? Вѣрно е, че се почна поправката на у-тѣ и то още отъ преди 20 дни, вѣрно е че се събориха кашуркитъ на много нещасници за оправане на у-тѣ; всичко това е много хубаво, но само началото. Защо тогава стоятъ улицитъ захванати, разорани, безъ да се започне застилането имъ съ чакълъ? Или г-да общинаритъ мислятъ, че се намираме въ началото на лѣтото или пъкъ не живеятъ тук, и че не виждатъ дебелиятъ пластъ прахъ, който постила тия улици, и кждето следъ като мине нѣкоя кола се надига на г-сти облаци и засипва не само околнитъ к-щи, но се носи и къмъ цен-

търа, защото споменатитъ к-щи сж близко до него. А кога почнатъ утре дъждоветъ?...Боже опази! Защо е тая немърливостъ? Или ще се каже, че трѣбваше да се поправи толкова т.е. да се почне само, за да се оправдае извѣщията на г-нъ кмета. Въ това ли се състои разтрѣбата активностъ?

А нещастницитъ на които се обеща много преди събарянето на кашуркитъ имъ, стоятъ въ комшиитъ и чакатъ да имъ се даде мѣсто и имъ построятъ к-щи.

Micron Micronici

ВЕСТИ

—Поради преходнитъ изпити за VIII кл. и изпититъ за бакалориятъ, на които тая година се явяватъ много ученици, министерството на просвѣтата е постановило, щото учебнитъ занятия въ гимназиитъ да започнатъ отъ 8 Октомврий, а въ прогимназиитъ и въ професионалнитъ училища отъ 1 Октомврий.

—Театралната любителска труппа при мѣстното Българско Общество започна усилено да приготвя драмата „Жестокиятъ благодетель“, която ще представи въ най близко бъдеще.

—Паспортнитъ визи за България сж освобождени до 15 октомврий т.г. до тѣгава не ще се плаща никаква такса.

—Министерството на вътрешнитъ работи е взело строги мѣрки противъ спекулатитъ, които напоследъкъ сж изнудвали селянитъ да продаватъ хранитъ си на нищожна цена. За тая цѣль, сжщото министерство е влѣзло въ контактъ съ търговскитъ камари и всички общини.

—Мѣстното окръжно управление извѣства за знание на всички шофьори да си визиратъ карнетитъ за 1928 год. въ най скоро време. Невизираниитъ ще е бждатъ глобени и наказани.

—На 11 т.м. жителъ отъ с. Баракларъ Ри-

фатъ Таутъ, е съобщилъ на властитъ, че католѣзъ въ бордея на съселянина си Юсеинъ Ахметъ намѣрилъ го мъртавъ.

Случая се разследва.

ИЗГУВЕНЪ между хана на Дурмушлиски и борсата единъ пликъ съдържащъ една полица на сума 20.000 lei съ падежъ 14 Юлий 929 год; едно продавателно на румънски и български и сумата отъ 260 лей. Всички сж на името на Ивана Георгиева от с. Вайшоара. Този, които ги е намѣрилъ, умолява се да ги донесе в РЕДАКЦИЯТА, срещу добро възнаграждение.

ПРОДАВАМЪ воденица, съ хубава постройка, 2 камъка, единиятъ французки, другиятъ мѣстенъ, еврика и буратъ, съ градина 6 хект. и 6 хект. нобработена земя, неходящи се до село Кара-Муратъ. Условия и споразумение **Иванъ Нѣделковъ** ул. „Вииторулъ“ № 32 Базарджикъ

ЗАГУБИ МИ СІ

единъ конь черенъ, ржст 165 см. заднитъ китъ бѣли и подъ гривата цѣфра 10, който го посочи и сжбщи на Димитъръ Мадженеану с. Крушево ще получи 1000 лей възнаграждение

Д-ръ Петъръ Георгиевъ Явашевъ

Завършилъ образованието си по обща медицина въ Австрия.

Уреди медицински кабинетъ на ул. Нягуе-Басарой 47 въ дома на И. В. Илчевъ (срещу консулството) гдето правихимически анализи и изследване съ микроскопъ.

Консултации презъ целия денъ, неделя до обедъ, а срѣда следъ обедъ, безплатенъ консултъ за беднитъ.

ПРОДАВАМЪ

4,5 хектара **НИВИ** нахоящи се въ с. С. МИЗЪ-АЛЖ. общ. Опака. Споразумение **Илия Петровъ** ул. Василе Александричъ Базарджикъ

КИНЕМАТОГРАФИ

Кино МОДЕРНЪ

„БЕНЪ — ХУРЪ“

Последна дума на филма днесъ, съ най-известнитъ киноартисти. Свири струн. оркестъръ

КИНО БРАГАДИРУ

„ИВАНЪ ГРОЗНИИ“

Голѣмъ исторически филмъ въ 8-голѣми части. Свири военния оркестъръ

— 26 —

сѣмъ тѣй далечъ отъ тебе?

И всичкитъ тия „добродетелни“ съпрузи, съ истинали вече сърца, кое на шега, кое наистина, се трогватъ, подаватъ си помежду цѣвта и не безъ вълнение повтарятъ думитъ на Люцкана. Разчувствува се дори и Кръстанъ касалинътъ. Той става правъ, държи въ ржката си едъръ червенъ цѣвтъ и посѣга къмъ върнатъ си съпруга.

—Флокъ ли? Пламъкъ? значи—повтаря той думитъ на Люцкана. И като го затѣква въ коситъ на обрканата жена, той не съвсемъ нежно добавя: горя за тебе!

Но тая пламенна изповѣдь тѣй малко отговаря на истината, и по всички маси наоколо гръмва оглушителенъ смѣхъ.

Къмъ младитъ хора, обаче, Люцканъ е внимателенъ и по-искренъ. Той е въ течение на всички любовни истории и съ единъ бързъ погледъ изведнажъ схваща какво е положението, долавя и погледитъ и усмивкитъ, които се кръстосватъ. Той е сега при масата на пощенския началникъ Керановъ. Тукъ е и дъщеря му, хубавата и черноока Иванка. Люцканъ знае, че върху бѣдното момиче вѣчно тежи безмилостния тероръ на майка му, но сега Иванка тѣй се е поизмѣстила, че може бързо и крадиската да поглежда обожателя си, изконтения секретаръ на мировия сѣдия. И докато всички на масата си разменятъ цѣвта и се смѣятъ на галантитъ бележки, които

— 27 —

Люцканъ нарочно сипе по-щедро, той подава Иванка стрѣхъ синя теменуга и и шепне за сѣбна секретаря: — Теменуга! Скрита любовъ. Бжди благозвумна!

Бѣлъ карамфилъ пъкъ, което значи чисто той подава на Ирина, дъщерята на благиятъ вецъ Драгневъ. И това не е случайно: Вървѣното несъгласие на надменнитъ и упорити родители, неяснѣше да тиска Пантевъ, беденъ хубавъ момъкъ, при това и изкусенъ цигуларъ. И Люцканъ, като подава на Ирина бѣлия карамфилъ, много на мѣсто и шепне: — Моитъ чувства сж чисти!

Но като опитенъ дирижоръ, Люцканъ въ ухо не само на приятнитъ и нежни тонове, които издаватъ струнитъ на тия влюбени сърца. Той само насърчава, не само успокоява и гали. Той способенъ да направи и строгъ укоръ, ако това е потребно. Ето палавата и весела Сийка Стефанова, която нарочно любезничить съ Вълча шивачъ, то не за друго, а само да подрази изгориния Дамяновъ. А на адна отдалечена маса той, мѣнятъ любовникъ, рови съ прѣсти коситъ пие чаша подиръ чаша, гледа мрачно предъ се си и пѣе: „Помнишъ ли, мила, да последова, всички знаеха, щѣше да последва истериченъ плачъ. За това и Люцканъ подава Сийка бѣлъ карамфилъ и строго, почти сѣрдъ